

Új autóbuszjáratok Szabadkára

Az eddigi autóbuszjáratok már nem tudják lebonyolítani a megnövekedett forgalmat Szeged és Szabadka között. Februárban a Budapesti megkezdett vegyesbizottsági ülésen tárgyaltak a nemzetközi személyfuvarozásról, s ennek eredményeként jött létre a Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság közötti közti olyan megállapodás, hogy a menetrend szerinti autóbuszvonalak számát új

határállomások és újabb járatok beállításával növelik. Április 15-től Szabadkára Szegedről hét járatpár 14 kocsival fog közlekedni. A menetrend összeállításánál figyelemmel voltak a vonat- és autóbusz csatlakozásokra. A szegedi MÁVAUT autóbuszpályaudvaron a növekvő nemzetközi forgalom zökkenőmentes lebonyolítása érdekében elővételi pénztárt nyitottak, ahol az utasok egy héttel előre megválthatják jegyeiket.

Új filmek

Az utolsó vérbosszú

Kietlen, sziklás tájon, hófödte hegycsúcsok közt meghúzódó kis hevszuri településen játszódik le ez a véres történet. Grúzia periferiáján, ahol megállt az idő, s a kopár fennsík borzongást keltőn is tiszteletet parancsoló panorámája eleven falat von új idők új dalai elé: évszázadok óta őrzí a társadalom itt rekedt szeletének immanens törvényeit. Így a vérbosszú ősi jogát is. Orvos nincs, sürgős hívásra helikopteren érkezik, s ha a gyakorta felbuzduló vér, ágaskodó önérték fegyverrel szolgáltat igazságot, rendszerint egy a végeredmény: halál.

G. Mgyivani forgatókönyve ebbe az atmoszférába

vezeti a nézőt. Két fiatal tragikus szerelméről szól, akiknek vesztét éppen az okozza, hogy a gyermekkorában itt nevelkedett, ám a településtől hamar elszakadt fiú úgy tér vissza, mint egy új világ, a XX. század embere. A történet valójában kevés: a jövővény akaratán kívül is a csinos Imeda és Torgvaj közé áll, mivel a szerelem ott tényleg nem ismer semmilyen akadályt, a rákényszerített párbajban megöli a hevszuri fiút, akitnek testvérei bosszúból lelövik a lányt. A rendező Sota Managadze érthetően társadalomábrázolással akarja kitölteni a szűzést, végeredményben félsikerrel.

N. L.

Mandragora

Machiavelli Mandragorájának története, amelyet néhány évvel ezelőtt a Szegedi Nemzeti Színház kamaraszínházának színpadán is láthatott a közönség, több változatban is ismert. A leghíresebb és legnépszerűbb feldolgozás biztosan Maugham. Akkor és most című regénye. Ez a könyv bizonyos felületességgel, de elegáns szórakoztató előadásban adta elő ezt a vérbeli reneszánsz históriát. Az eredeti darab boccaccioi színeibe száraz, fanyar angol humort kevert, s így bizonyos eredetisége lett ennek a késői feldolgozásnak.

Ez az eredetiség, ez az újfajta szemlélet, ez a hozzáadás hiányzik a kitűnő olasz

rendező, Alberto Lattuada vállalkozásából, a Machiavelli-darab legújabb változatából. S az, hogy a rendező az eredeti történethez nem tudott semmi újat, semmi máit hozzátenni, azért is baj, mert ezzel még jobban megmutatkoztak az eredeti mű hibái is, a sok, ma már sablonosnak érzett megoldás, mesterkéltnek tűnő eszköz, amellyel ez a komédia dolgozik.

Így aztán hiába a gyönyörű Rosanna Schiaffino szépsége, Toto nagyszerű alakítása, Tironi Delli Colli remek operatőri munkája. Az élmény, amit a film egésze nyújt, nagyon halvány. Nehézség, mesterkelt és sokszor erőltetett a film.

Lebontják, vagy nem?

A Lenin körút 65. számú házban lakik Hadobás Sándorné olvasónk, aki az ingatlankezelő vállalat megkülönböztető eljárásai miatt panaszkodik. Lakásába olyan deszkalépcsőn lehet közlekedni, amely már több mint 25 éve készült, elavult, korhadt, a lépcsőfokok hiányosak, s ezért veszélyes rajta a járás. Bejelentésére a házkezelőnél azt ígérték, hogy a használhatatlan lépcsőt kicserélik, és téglából csinálnak tartósabbat. Ezt a szándékukat azonban megváltoztatták: a kiküldött szakember azt a felvilágosítást adta, hogy a házati ügyis hamarosan lebontják, addig a jelenlegi lépcső is megfelelő.

„Hamarosan abban a megtelepedésben volt részem, hogy a ház másik lakójánál a teljesen jó állapotban levő konyhaajtót újjal cserélték ki, az ugyancsak jó állapotban levő két kisebb ablak helyére egy nagy ablakot tettek. Ezek után nem tudom, hogy valóban lebontják-e rövidesen a házat, vagy nem, ugyanis az ingatlankezelő vállalat kétfajta eljárása erre nem ad egyenes választ.”

Az én hivatásom

A főnővér

gyon szeretnek a betegek — immár 25 éve.

— Nincs idő fáradtnak lenni, arra majd ráérek otthon, — magyarázta. — De higgye el, nem is érzem a fáradtságot, hiszen ilyenkor csak arra tudok gondolni, hogy minél előbb segítsünk a betegeknek. Így lettem apó-lónő is. Még régen, gyermekkoromban, kórházi látogatások alkalmával tetszett meg ez a pálya, s most 25 év után is azt mondom, nincs szebb hivatás, mint enyhíteni a beteg emberek fájdalmát.

Csamangó Pálné pontosan 25 éve, 1942-ben került az Idegklinikára. Akkor még a napi munka után, este tanulták a „szakmát”. Reggel 6-tól este 6-ig dolgozott és járt utána még tanulni két éven át.

— Nem volt túlóra, s nem is voltunk ennyien, mint ma — mondja. — De szívesen tettem. S még egy, amit fontosnak tartok, hogy elmondjam, sokan azt hiszik, az egészségügyiek elfásulnak a munkában, nem tudják át-érezni a betegek fájdalmát.

Ez tévedés, mert magamról is tudom, hogy minden egyes haláleset nagyon megráz és nemhogy belefásulnék, hanem a legközelebbi alkalommal még jobban igyekszem segíteni az orvosoknak egy-egy beteg gyógyításánál. Nincs nagyobb öröm, mint, ha a betegek gyógyultan távoznak a klinikáról.

S a távozó betegek gyakran vissza is térnek. Nem betegként, hanem — amint a főnővér munkatársai elmondják — köszönő látogatásokra az orvosokhoz, s igen gyakran a főnővérhez is.

De mit mondanak a betegek a főnővér magatartásáról, munkájáról?

— Ha csak belép a kórterembe, még a levegő is megváltozik — mondják. — Mosolyog, mindenkihez van egy jó szava, s mindig tudja, kinek nem jött látogatnia, vagy kinél van probléma a családban, s annak ágya mellett még többet időzik. Vigasztal, nyugtat, s ez sokszor félsiker a gyógyuláshoz.

Igen sokoldalú Csamangó Pálné munkája. Az osztályon dolgozó hat nővér irányítja, vért vesz, injekciót ad, segít a kezelőben és a különböző vizsgálatok elvégzésében. Nagy gondot fordít a nemrégiben felvett, érettségizett kislányok tanítására is. S mindezt olyan természetes kedvességgel, hogy a fiatal lányok hálálisan fogadnak minden oktató szót.

Horucz Márta

Magyar—csehszlovák árucseré

Az 1967-re vonatkozó államközi kereskedelmi szerződés a következőképpen summázza a közszükségleti cikkek behozatalát: Csehszlovákiából az eddigig legnagyobb mennyiségben importálunk személygépkocsikat, motorkerékpárokat, mopederket, gáztűzhelyeket, fémtömegcikkeket, gumiláb- belit, bútort, háztartási üveg- és porcelánárut, szőnyeget, bőrdíszmút, valamint sört.

Bár a közszükségleti cikkek cseréje a lakosság közvetlen ellátása szempontjából igen jelentős, a két ország közötti árucseré-forgalom gerincét mégis az alapanyagok, energiahordozók és gépipari termékek alkotják. Az 1970-ig érvényes államközi egyezmény azt a célt jelölte meg, hogy a gépek és berendezések kölcsönös forgalmának növekedése 5 év alatt meghaladja a 40 százalékos. A hosszú lejáratú szerződés alapján jött létre a múlt év végén az 1967-re vonatkozó megállapodás, amely lehetővé teszi, hogy a magyar—csehszlovák árucseré-forgalom ez évben a

tavalyihoz mérten mintegy 13 százalékkal növekedjék. Ebben az évben három és fél milliárd devizaforgalmat érte el a magyar és csehszlovák áru cseréjére kerül sor.

Zeneszerzői est a tanárképző főiskolán

Avasi Béla és Frank Oszkár, a tanárképző főiskola tanárai, pedagógiai munkásságuk mellett eddig is feltűntek kompozícióikkal. Szerzői közötti árucseré-forgalom gerincét mégis az alapanyagok, energiahordozók és gépipari termékek alkotják. Az 1970-ig érvényes államközi egyezmény azt a célt jelölte meg, hogy a gépek és berendezések kölcsönös forgalmának növekedése 5 év alatt meghaladja a 40 százalékos. A hosszú lejáratú szerződés alapján jött létre a múlt év végén az 1967-re vonatkozó megállapodás, amely lehetővé teszi, hogy a magyar—csehszlovák árucseré-forgalom ez évben a

jával lepett meg. Juhász Gyula Fehér Annája a bal-lada népi zenéjével teremt költői hangulatot. A négykezes zongorára készült gyermekdal átiratok a pódiumon és a tanteremben egyaránt megállják helyüket és hézagpótló jelentőségűek. A ragyogó, színes előadást külön kiemeljük. A népdal bicinimunka az iskolai tanítási anyag gyarapodását jelentik. Végül a községi órájáték dallamára készült verbunkost hallottuk korhű feldolgozásban, amely a múlt századbeli műzenénk finomságait csillagította meg.

Az előadók sorában Nagy István légkört teremtő, szikrázó zongorajátékát, Mészáros Emma őszinte átélését, kulturált zongorázását és Veszély Gabriella ének előadásának bensőségét emeljük ki.

Frank Oszkár hagyománytisztelő, tartalmas mondánivaló muzsikájában a finom szavú, befelé néző lírikus bontakozik ki. Preludium és fugája a barokk forma feszességét szabadabb melodiában oldja fel. A hegedű és fuvola duók kellemes iskolai célú kamarazene. Nagyobb igényű zongoraszonátina, amelynek három tételét Péter Józsefné tolmácsolta az anyag áthévesítésével. Szabó Lőrinc verseire készült dalaiban a szerző egyéniségéhez közelálló, hálás feladatot oldott meg zenei biztonsággal. A négykezes zongora zenében Péter Józsefné és a szerző bányászt ki a sok csillogó hangzást, alkalmazkodó együttjátszással. A műsor szellemes kóruszám (Macs-kazene címmel) a kartétel avatott kezű mesterére vall. Az előadó kamaragyűjtést dícsértérel illeti a kényes in-tonáció hibátlanúságáért. A záró zongora muzsika kétségtelenül az élmények őszinte kivételével bilinc-selt le. A szerzemények Frank Oszkár java terméséből valók s a kidolgozás tökélye révén Nagy Istvánnak és a szerzőnek megérdemelt tapsokat hoztak. Az előadók sorában a kitűnő Szendrői Imrét, a dalok remeklő tolmácsát Veszely Gabriellávali-teljes elismerés. A hallgatók közül Ecsedy Réka és Várda Gyula kamarajátéka tetszett.

Szatmári Géza

Segédüzemek a tsz-ekben

A szegedi járás termelőszövetkezeteiben szaporodnak a különféle ipari és szolgáltatási segédüzemek. Mostanáig 282 ilyen segédüzem működésére adtak ki engedélyt a járási tanács szervek. Ezek a kisebb-nagyobb műhelyek sokoldalú segítséget biztosítanak más-is a mezőgazdasági termelés fejlesztéséhez. Ugyanakkor — amikor a közös nélkülözni tudja munkájukat — a háztáji gazdaságok számára is szívesen dolgoznak.

— Közel 800, főleg idős és csökkent munkaképességű dolgozót foglalkoztatnak jelenleg a szegedi járási háztáji ipari szövetkezetek. A többnyire idős, olykor betegeskedő emberek tavaly 18 millió 874 ezer forint értékű új árut adtak a népgazdaságnak. A főleg hulladékokból és segédanyagokból készített szép iparcikkek nagy része — összesen 16 millió 109 ezer forint értékben, nyugati exportra került.

Szaktudásból deviza

Mostanában mind több és nagyobb feladat hárul az újszegedi szövőgyár központi gépműhelyének munkásaira. Az egyre-másra érkező új berendezések gyorsabb munkába állításáért, a meglevő gépek folyamatos üzemeltetéséért nagy erőfeszítéseket tesznek a Kenderfő-nő- és Szövőipari Vállalat dolgozói. Ezeket a célkitűzéseket szolgálják a jubileumi munkaversenyben tett jelentős felajánlásai is. Egyik vállalatuk az új gépek, gépsorok gyors beállítását tűzi ki célul. A szerelési határidő „előzése” mellett különösen kiemelkedő az alkatrészgyártásra vonatkozó felajánlásuk. A központi gépműhelyben idén 20 ezer devizaforintot érő alkatrészt fognak előállítani a lelkes szakemberek.

Ismét egy áruház

Tegnap délelőtt a Kárász utca 16. szám alatt avatták az új, korszerű Hófehérke gyermekruházati áruházat. A tágas, modern áruházban csecsemőtől serdülőig, illetve 0 kortól 12 éves korig lehet konfekciót, cipőt, fehérneműt és kötöttáruat vásárolni. A nyitásra az áruházat bőségesen ellátták áruval a nagykereskedelmi vállalatok. A „gazda” pedig, a Csongrád megyei Ruházati Kiskereskedelmi Vállalat a falakon elhelyezett ízléses mesefigurákon kívül asztali focival és egyéb gyermekjátékokkal kedveskedett a szüleikkel együtt vásárolni jövő gyermekeknek.

Új pavilon a Marx téren

A szegedi Marx téren már hetek óta — különösen hét-piacos napokon — igen sok nézője van annak az építkezésnek, melyet a Szegedi és Vidékei Körzeti Földművelés-szövetkezet folytat. Különleges műanyagok, díszítőelemek felhasználásával nagyméretű élelmiszer-pavilon készül itt.

A munka máris a befejezésnél tart. Az új pavilonban hétköznapi és ünnepnapokon egyaránt — munka-szünet nélkül — 12 óráig műszakban állnak majd a város közönségének rendelkezésére. A már kész cikklistán szerepelnek többek között az összes tejtermék, hentesárak, palackozott borok, pálinkák és más italkülönlegességek.